ט: ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני כריתות

והיא שפחה לחלק על כל שפחה ושפחה. תימה דהכא כגוונא לחלק
אע"ג דגופין מוחלקין והתם פרק אומו ואת כנו (מולין פב:) לא
תשמטו ביום חלל אחד משמע דפשיטא דמיב גבי שחטה ואת"כ שחט כגוונא
דשמעי מכאתם כי גופין מוחלקין אע"ג דליכא קרא ולכן לקמן פרק אמרו לו (דף ח.)

תורה אחת [1]מצורעים הרבה.
ובתורת כהנים מפיק ליה
מדכתיב וכבסה אחת מלמד שמגיע
אחת על נגעים הרבה ומחאת תהיה
תורת דרש תורה אחת לכל מוצרעין
לפי שמצינו אחלק הכתוב בטומאותיהם
ובטבעותיהם: **מפלת** תאומים
איצטריבא ליה. קד"מ במפלת תאומים
מודה רבי יהודה לרבנן וקשה דת"כ מפלת
תאומי' למאן קתני לה לר' רבנן פסיגא (ב)
ואי לר' יהודה הא מודה לרבנן ל"ע:

ונטמא בשמיני כיון דיצאת שעה שראוייה להקריב [2] קרבן מחייב על כל אחת
ואחת אלא [3] ש"מ ר' יוסי ברבי יהודה [4] (ומאי דרבי יוסי) בר' יהודה דתניא [5]
[6]וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי ר"י בר' יהודה
אומר ביום תגלחתו: **מתני'** המקנא לאשתו ע"י אנשים הרבה [7] ומצורע
שנתנגע נגעים הרבה [8] הביא ציפרין ונתנגע לא עלו לו עד שיביא חטאתו
רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: **גמ'** מנלן דכתיב [9]זאת תורת הקנאות
[10]תורה אחת לקנויין הרבה: מצורע שנתנגע נגעים הרבה הביא ציפרין ונתנגע לא
עלו לו עד שיביא חטאתו רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: [11] והאמרת אין
מביא אלא קרבן אחד חסורי מחסרא והכי קתני [12]הביא ציפרין ונתנגע [13] אין
מביא אלא קרבן אחד ולאקבועי בעניות ובעשירות לא מיקבע עד שיביא
חטאת [14] רבי יהודה אומר עד שיביא [15]אשמו תנן התם [16]מצורע [17] שהביא
אשמו והעשיר הכל הולך אחר חטאת דברי ר"ש רבי יהודה אומר [18]הכל הולך
אחר אשם תניא ר"א בן יעקב אומר הכל הולך אחר ציפרין [19]אמר רב יהודה
אמר רב שלשתן מקרא אחד דרשו [20]אשר לא תשיג ידו בטהרתו ר"ש סבר
דבר המבפרו ר' יהודה סבר דבר המכשירו ר' אליעזר בן יעקב [21] אומר דבר
הגורם לו טהרה ומאי נינהו ציפרין: **מתני'** [22]האשה [23] שילדה ולדות הרבה
[24]והפילה בתוך שמונים נקבה חזרה והפילה בתוך שמונים נקבה והמפלת
תאומים ר' יהודה אומר מביאה על הראשון ואינה מביאה על השניה מביאה
על השלישי ואינה מביאה על הרביעי: **גמ'** מנלן [25]דתני תנא קמיה דרב ששת
[26]זאת תורת היולדת לזכר ולנקבה [27]מלמד שמביאה קרבן אחד על ולדות
הרבה יכול אף על הלידה על היבום ת"ל זאת [28] קתני יכול [29] על הלידה ועל
היבום אינה מביאה אלא קרבן אחד אלא מעתה אכלה [30] דם וילדה ה"נ
דאין מביאה אלא קרבן אחד אימא הכי יכול [31] על הלידה שלפני מלאת ועל
הלידה שלאחר מלאת [32] ת"ל זאת: תפילה בתוך שמונים כו': כשתמצי לומר
לדברי ר' יהודה ולד ראשון גורם ומולד ראשון מונה לדברי חכמים ולד שני גורם
ומולד שני מונה כשתמצי לומר פשיטא [33] הכי איתא מפלת תאומים איצטריך
ליה ס"ד אמינא במפלת תאומים מודה רבי יהודה לרבנן קמ"ל [34] איבעיא להו
בטומאה

מכיאה קרבן אחד על הראשון על הולד הראשון ולא על השני מפני שנולד בתוך מלאת של ראשון ומביאה על השלישי משום דהוא לא נולד תוך מלאת
[35] ולא משכיון מלאת בשני דכמאן דליתיה דמי הואיל ונולד תוך מלאת של ראשון ושליש הוי מחיצה לידה ואינה מביאה קרבן על הרביעי הואיל ונולד תוך
[36] (מ') מלאת של שליש אבל שליש לא נולד תוך מלאת דראשון דהא עברו ימי טומאה דראשון [37](ולירת שני וטומאתו ולירת שליש) דהוי עפי מפ' לראשון
ובני תאומים נמי דקפליג ר' יהודה כגון שנולד שליש לאחר מלאת דראשון ושל מלאת דשני לא מיכפת לו בכמאן דליתיה דמי: **גמ'** מל היומ דכתיב
תורת משמע רבים: **יכול על הלידה ועל היבום.** קרבן אחד כגון שראתה ג' ימים כימי זיבה והפסיקה רביעי וילדה בחמישי הרי זו יולדת כזב כדאמרי'
בנדה (דף לו:) דבעי שתפסוק מן הזוב סמוך לנידה ואם לא פסקה ודאי דם טמאת הולד ואינה יולדת כזב: **אלא מעתה.** מהיכן תיקח דעתיה דעל הלידה
ועל היבום קרבן אחד דאיצטריך קרא למעוטי הא ודאי אכלה תנא וילדה מי מלקח מדעתין דמביאה קרבן אחד על הלידה ועל המלב ובני זיבה
נמי מה ענינה אצל לידה: **ואם.** משמע על לידה [38]אחת מביאה [39] [קרבן אחד על ולדות הרבה] הא אחר מלאת מייב על כל אחת ואחת: **לדברי ר' יהודה.**
מלאת תשיב מלאת לשני ס"מ ולד ראשון גורם לקרבן ומולד ראשון מונה פ' יום הילוך שליש שנולד אחר מלאת דראשון ולד מעלת הוא לקרבן:
לדברי חכמים. דלא מחייבי אלא חד אחמת מחייבי ליה דסכירא להו ולד שני כלומר אחרון גורם לקרבן וראשון דלא מלו ימי טוהר
דיליה נית ליה קרבן ומשני מעיון מלאת עד שליש ומשליש עד רביעי ולא [40] מעמת מלאת אלא עד בתרא: **שיעמ' דרבי איפא.** דאי לאו הכי
מאי טעמייהו: **מפלת תאומים איצטריכא ליה.** משום מפלת תאומים איצטריך ליה תנא לאשמועינן דבמפלת תאומים נמי פליג רבי יהודה
דמהו דתימא בתאומים מודה דחדא לידה אריכתא היא הואיל ועיטרון כאחת [41] ואית ליה נמי מלאת לשני ושליש לאו בר קרבן הוא:

תוספות תייב אחת [42]הרבה. תימה דמשמע דמדרבנן אין אמה שאחה ושנו ולר' יהודה כאם אחד ושני נועלים אינה ימיון לאינה שאינה
לאחר איצטריך דלא מיחיי אלא קרבן אחד:

מסורת הש"ס

ב) [נעיל כ: ברש"ל]. ג) [נ"ל היא מאי ר' יוסי]. ד) [נעיל ב:]. ה) [ערכין ח: נדה ס. נעשים פ"ד מ"ש]. ז) [ערכין ח:]. ח) [נ"ל סמיכה וכ"ל כמבנה שבמתניתין]. ט) [נדה מ.]. י) [יומא פט:]. יא) [ע"ש מ"ש וכ"ל בגמ' קרבן אחרון אלירת שני אלירת שני אלירת שני